

som det paa nogen Maade kan lade sig gøre. Det er langtfra saaledes, som mange mene, at Dommerne ligge og smøle med Sagerne og ikke tage fat. Det er en overordentlig stor Mængde Sager, der vælter sig ind, og naar man ser paa de Opgørelser, som følge med Lovforslaget her, kan man sige sig selv, at her er der et overordentlig stort Arbejde at gøre. Naar dertil kommer, at der skal 5 Dommere til at votere i en Sag, og denne, hvad der ofte kan være Tilfældet, er af ret stort Omfang, maa det naturligvis kræve en hel Del Tid, og det medfører, at Sagerne tidt og mange Gange blive forhalede. Denne Ordning, der skal træffes her, vil sikkert fremme Sagerne meget, og som den foregaaende Taler pegede paa, vil det lette Arbejdet ganske betydeligt for Dommerne, idet der er mange Sager, som en enkelt Dommer kan afgøre. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa dette Lovforslag, idet jeg kan tiltræde det, som det foreligger. Dog vil jeg gøre en Bemærkning, før jeg slutter. Jeg kan give den foregaaende Taler nogen Ret i, at det vilde ikke være af Vejen, om disse Dommere fik nogen Ferie. De sidde jo med dette stærke Tankearbejde Aaret rundt Dag efter Dag, og selv om de ikke ere i Retten, have de dog et overordentlig strengt Arbejde ved at udarbejde deres Votering. Man kræver jo Ferie i alle andre Forhold, saa hvis det var muligt paa en eller anden Maade at imødekomme et saadant Ønske, vilde jeg ikke sætte mig derimod. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme, for at det kan komme til at virke saa snart som muligt i det praktiske Liv.

Steffensen: Jeg har ikke noget at indvende imod det foreliggende Forslag; jeg finder de Bestemmelser, som ere nedskrevne i det, heldige, navnlig nærer jeg ikke nogen Betænkelighed ved, at Retten sættes med 3 Dommere. Det har vist sig, at det kunde gaa andetsteds, saaledes ved Overretterne i Norge og i Tyskland, og jeg antager, at det ogsaa maa kunne gaa her. Jeg er ligeledes enig i Ønskeligheden af, at der fastsættes Retsferier for Dommerne; det er vist aldeles nødvendigt, at de faa en saadan, hvis de ikke skulle trættes og blive overnervøse. Man vil se af den Mængde Sager, som er ved Retterne, at det er et i høj Grad anstrengende Arbejde, og hvis man kunde ones om i dette Lovforslag at indsætte en Bestemmelse om

Retsferier for de kollegiale Retter, vilde jeg finde det meget ønskeligt. Jeg skal anbefale, at Lovforslaget fremmes hurtigst muligt.

Justitsministeren (Bilow): Jeg takker det høje Ting for den velvillige Behandling, som dette Lovforslag har faaet, og navnlig vil jeg bringe en Tak til det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), fordi det ærede Medlem ingen Modstand vilde gøre mod den Bestemmelse, at det mindste Antal Dommere, der skal votere i en Sag, sættes til 3 i Stedet for 5, til Trods for, at det ærede Medlem, som jeg ved, baade tidligere har været og endnu er principielt og personligt imod et saadant Forslag. Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem alligevel vil fremme Forslaget i det høje Ting. Jeg ved selvfølgelig meget godt, at der mod dette Forslag kan rettes Indvendinger og rejses Betænkeligheder ud fra det Synspunkt, at man kan sige som det ærede Medlem, at der er større Sikkerhed, naar der er 5 Dommere, end naar der er 3. Naar det imidlertid er et Ønske, som er udgaaet fra selve Retten, netop under en saa dygtig Formand, som Retten i Øjeblikket har, og naar det er hans Erfaring, at 3 Dommere er tilstrækkeligt, tror jeg, at man kan følge Forslaget. Jeg tror ogsaa, der er noget rigtigt i, hvad den ærede Formand i Overretten fremhæver, at der kan blive en bedre Dom, naar 3 Dommere med friske Hjerner paadømme en Sag, end naar 5 i Hastværk og trætte afgøre Sagen. Den Mulighed er der jo, som det ærede Medlem nævnedes, at der kan blive Appel af flere Sager til Højesteret, men det vil i og for sig ikke være en Ulykke. Under ordinære Forhold kan Højesteret meget godt overkomme Arbejdet. Det hænder jo tidt, navnlig i Begyndelsen af Højesteretsaaret, at Højesteret maa holde Ferie nogle Dage, fordi der ikke er Arbejde, fordi de civile Sager ikke ere færdige til Foretagelse.

Jeg er enig i, at det kunde være heldigt at faa en Bestemmelse om Retsferier, men jeg vil bede om, at der ikke maa blive stillet Ændringsforslag derom til dette Lovforslag, idet det vil hindre dets hurtige Gennemførelse; jeg skal saa tage under Overvejelse at faa dette Spørgsmaal gennemført. Jeg tror heller ikke, Tidspunktet er heldigt dertil af en anden Grund. Det, der klages over ved Overretterne, specielt her i København — jeg kender ikke Forholdene i Viborg person-